

عنوان مقاله:

الگوی منظر آوا در باغ های قاجار شیراز

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 12، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

امین حبیبی - استادیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

سارا رحمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

مهسا سعیدی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

نگار مکاری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

منظر صوتی محرک احساسی است که کیفیت فضاهای مختلف را تحت تاثیر قرار می دهد. در باغ ایرانی صوت جزئی جدایی ناپذیر از ادراک فضایی تلقی می شود که بر رفتار افراد در فضا و به طور کلی کیفیت فضایی تاثیر دارد. رشد شهرها و تراکم جمعیت سبب نادیده گرفتن این کیفیت منظر در فضا شده است. لذا این پرسش مطرح می شود که آیا باغ های ایرانی دارای الگوی صوتی مشخصی هستند و اگر چنین است آیا ارتباط معناداری بین ادراک فیزیکی و روانی صدا در این باغ ها وجود دارد؟ در این پژوهش چهارباغ دوره قاجار شیراز بررسی و الگوی منظر صوتی از آن استخراج گردید. در روش تحقیق با ترکیب راهبردهای کیفی و کمی از روش پیاده روی صوتی، تهیه پرسشنامه و آواپرداری استفاده شد. الگوی واحدی که همه باغ های مورد مطالعه از آن پیروی کرده اند تعادل بخشیدن به شدت صوت از طریق ایجاد کیفیت روان-تنی فضا بوده است. عناصر فیزیکی استفاده شده در هندسه فضایی باغ ها شاخص های کیفیت ساز منظر صوتی هستند که در این مقاله رابطه معنادار بین این ادراک فیزیکی و ادراک روانی کاربران در باغ ایرانی تایید شد. بنابراین با وجود تغییر عناصر کالبدی شهرسازی در ایران معاصر نظیر خیابان کشی های ایجاد شده و سر و صدای وسایل حمل و نقل، نقشه صوتی باغ ایرانی که از الگوی صوتی واحدی تبعیت می کند، نشان دهنده این مهم است که این کهن الگو می تواند همچنان به عنوان راهکاری حیاتی در طراحی پارک های شهری مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

منظر آوا، پیاده روی صوتی، باغ ایرانی، الگوی آوا، صوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1484205>

